

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

Walka z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą

P6_TA(2009)0040

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie walki z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą (2008/2144(INI))

(2010/C 67 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożyła Roberta Angelilli w imieniu grupy politycznej UEN w sprawie walki z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą (B6-0216/2008),
 - uwzględniając art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który przewiduje prawo dzieci do ochrony i opieki,
 - uwzględniając art. 34 Konwencji ONZ z dnia 20 listopada 1989 r. o prawach dziecka oraz protokół fakultatywny do tej konwencji z dnia 25 maja 2000 r. w sprawie sprzedaży dzieci, prostytucji dziecięcej i pornografii dziecięcej („protokół fakultatywny”),
 - uwzględniając decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. dotyczącą zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej ⁽¹⁾ („decyzja ramowa”),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 16 listopada 2007 r. oparte na art. 12 decyzji ramowej Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej (COM(2007)0716) („sprawozdanie Komisji”),
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy z dnia 13 lipca 2007 r. o ochronie dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i przemocą seksualną („konwencja Rady Europy”),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2008 r.: w kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka ⁽²⁾,
 - uwzględniając ustalenia Paktu na rzecz zapobiegania i powstrzymania seksualnego wykorzystywania dzieci zatwierdzonego w dniach 25-28 listopada 2008 r. w Rio de Janeiro na III światowym kongresie w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i młodocianych,
 - uwzględniając art. 114 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawienia (A6-0012/2009),
- A. mając na uwadze, że konwencja Rady Europy podpisana przez dwadzieścia państw członkowskich UE jest pierwszym międzynarodowym dokumentem prawnym kwalifikującym różne formy seksualnego wykorzystywania dzieci jako przestępstwa karne, w tym akty wykorzystywania popełnione między innymi z użyciem siły, przymusu lub gróźb, nawet w rodzinie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2004, s. 44.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0012.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- B. mając na uwadze, że siedem państw członkowskich nadal nie podpisało konwencji Rady Europy, a osiem państw członkowskich nie ratyfikowało jeszcze protokołu fakultatywnego,
- C. mając na uwadze, że dzieci w coraz większym stopniu korzystają z nowych technologii, a coraz większa część życia społecznego dzieci i ludzi młodych toczy się w Internecie, gdzie wykorzystywane są nieustannie rozwijające się zaawansowane technologie i narzędzia komunikacji; mając na uwadze, że w związku z tym Internet jest coraz częściej wykorzystywany przez potencjalnych i faktycznych sprawców przestępstw seksualnych, którzy za jego pomocą przygotowują akty seksualnego wykorzystania dzieci, w szczególności poprzez uwodzenie (tzw. grooming) i pornografię dziecięcą,
1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:
- a) zachęcenie tych państw członkowskich, które jeszcze tego nie zrobiły, do podpisania, ratyfikowania i wdrożenia wszystkich odnośnych międzynarodowych konwencji, a przede wszystkim konwencji Rady Europy, ponieważ przewiduje ona dodatkową ochronę praw dziecka wykraczającą poza decyzję ramową, jak również protokołu fakultatywnego;
- b) pomoc państwom członkowskim w ulepszeniu ich ustawodawstwa oraz eksterytorialnej współpracy państw członkowskich w tej dziedzinie; wzywa do klasyfikowania w całej UE przestępstw seksualnych przeciw dzieciom poniżej 18 roku życia jako wykorzystywania nieletnich, zgodnie z wyżej wymienioną rezolucją Parlamentu z dnia 16 stycznia 2008 r.;
- c) umożliwienie państwom członkowskim jednoznacznego wykluczenia konieczności spełnienia warunku podwójnej karalności do ustalenia jurysdykcji w przypadku czynów uznanych zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa;
- d) zaapelowanie do państw członkowskich o nałożenie odpowiedzialności karnej na wszelkie formy seksualnego wykorzystywania dzieci;

Wdrożenie decyzji ramowej

- e) pomoc państwom członkowskim, które jeszcze nie w pełni wdrożyły decyzję ramową, w uczynieniu tego jak najszybciej; w szczególności należy położyć nacisk na przyjęcie przepisów prawnych definiujących pornografię dziecięcą zgodnie z definicją zawartą w art. 1 lit. b) decyzji ramowej, stwarzając mechanizmy ochrony ofiar i wprowadzając w życie art. 8 ust. 1 lit. b) decyzji ramowej dotyczącego jurysdykcji eksterytorialnej (turystyka seksualna);
- f) wezwanie do skutecznej ochrony przed seksualnym wykorzystywaniem dzieci poprzez uznanie turystyki seksualnej za przestępstwo we wszystkich państwach członkowskich; wezwanie, by wszyscy obywatele UE, którzy popełniają przestępstwa seksualne wobec dzieci w UE lub poza jej granicami, podlegali jednolitemu eksterytorialnemu prawu karnemu stosowanemu w całej UE;
- g) poprawa, we współpracy z Komisją i państwami członkowskimi, sposobu monitorowania wdrażania decyzji ramowej, tak aby terminowo uzyskiwać kompletne informacje, czego należy dokonać poprzez stworzenie mechanizmu, który umożliwiłby państwom członkowskim sporządzenie listy odpowiednich informacji, w tym definicji przestępstw, w stosownych dziedzinach tematycznych, co uprości porównanie systemów sądowych państw członkowskich;
- h) zachęcenie państw członkowskich do składania szczegółowych sprawozdań na temat stanu współpracy transgranicznej, zwłaszcza jeżeli prawo lub praktyka przewiduje współpracę z organizacjami pozarządowymi;
- i) zachęcenie państw członkowskich do składania sprawozdań na temat przeznaczenia aktywów przechwyconych w kontekście udowodnionych przypadków dziecięcej prostytucji lub pornografii;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

Zmiana decyzji ramowej

- j) zmiana decyzji ramowej na podstawie wniosku przedstawionego przez prezydencję Rady, inne państwo członkowskie lub ewentualnie przez Komisję w taki sposób, by podwyższyć poziom ochrony co najmniej do poziomu przewidzianego konwencją Rady Europy oraz zwiększyć nacisk na wykorzystywanie związane z Internetem i innymi technologiami komunikacyjnymi; zaleca zawarcie we wniosku następujących postanowień:
- utworzenie krajowych systemów zarządzania dotyczących sprawców przestępstw seksualnych, które uwzględniałyby ocenę zagrożenia, a także programów interwencji mających na celu zapobiegnięcie zagrożeniu lub zminimalizowanie ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa oraz opracowanie terapii, którym mogłyby poddawać się sprawcy przestępstw seksualnych; takie programy interwencji oraz dobrowolnie podejmowana terapia mogłyby być finansowane z budżetu ogólnego UE w celu nadania priorytetu dobrobytowi dzieci w całej UE;
 - wzmocnienie podejścia opartego na prawach człowieka i stawiającego w centrum uwagi dobro ofiar;
 - odpowiedzialność karna za uwodzenie (tzw. grooming, czyli nagabywanie dzieci dla celów seksualnych) oraz zastosowanie definicji uwodzenia w oparciu o art. 23 konwencji Rady Europy;
 - odpowiedzialność karna za uczestnictwo w czynnościach seksualnych z udziałem osoby poniżej 18. roku życia, nawet jeśli osoba ta osiągnęła wiek przyzwolenia, jeżeli użyto przymusu, siły lub groźby lub w przypadku nadużycia zaufania dziecka, prawnie uznanej władzy nad dzieckiem lub wpływu na dziecko, również w rodzinie, albo w przypadku wykorzystania szczególnie trudnej sytuacji dziecka, zwłaszcza ze względu na jego ułomność psychiczną lub fizyczną, lub sytuacji zależności, bądź w sytuacjach, w których w zamian za udział w czynnościach seksualnych dziecko otrzymuje pieniądze lub inną formę wynagrodzenia lub świadczenia;
 - odpowiedzialność karna za zmuszenie dziecka do małżeństwa;
 - odpowiedzialność karna za świadome uczestnictwo w aktach pornograficznych z udziałem dzieci i celowe narażenie dzieci na bycie świadkami wykorzystywania seksualnego lub czynności seksualnych;
 - odpowiedzialność karna operatorów platform dyskusyjnych („czatów”) lub forów internetowych o charakterze pedofilskim;
 - środki służące zagwarantowaniu, że państwa członkowskie, w ramach kompleksowej strategii współpracy międzynarodowej, dyplomatycznej, administracyjnej i organów ścigania, podejmą odpowiednie kroki w celu usunięcia z Internetu nielegalnych materiałów przedstawiających wykorzystywanie dzieci u źródła ich rozpowszechniania, co zapewni ofiarom maksymalną ochronę, i będą współpracować z dostawcami usług internetowych w celu likwidowania stron internetowych wykorzystywanych do popełniania lub oferowania możliwości popełniania czynów uznanych za przestępcze zgodnie z decyzją ramową;
 - wspieranie starań Komisji, we współpracy z największymi firmami obsługującymi karty kredytowe, mających na celu zbadanie, czy z technicznego punktu widzenia możliwe jest zamknięcie lub zablokowanie w inny sposób systemu płatności przez Internet w odniesieniu do stron internetowych, na których prowadzona jest sprzedaż przez Internet pornografii dziecięcej; zachęcenie również innych podmiotów gospodarczych, takich jak banki, kantory wymiany walut, dostawcy usług internetowych i firmy obsługujące wyszukiwarki internetowe, do aktywnego udziału w staraniach mających na celu zwalczanie pornografii dziecięcej oraz innych form seksualnego wykorzystywania dzieci w celach komercyjnych;
 - zachęcenie państw członkowskich do zapewnienia rodzicom łatwych w obsłudze programów umożliwiających zablokowanie dostępu ich dzieci do internetowych stron pornograficznych;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- przyjęcie środków mających na celu skłonienie ofiar wykorzystywania seksualnego do składania pozwów w postępowaniu karnym lub cywilnym w sądach krajowych przeciw przestępcom seksualnym;
 - zmiana art. 5 ust. 3 decyzji ramowej, stanowiącego jedynie minimalną podstawę zapobiegania sytuacjom, w których osoby skazane za przestępstwa seksualne mogłyby mieć dostęp do dzieci z tytułu wykonywanej pracy lub działalności wolontariackiej związanej z regularnymi kontaktami z dziećmi, między innymi w taki sposób, aby państwa członkowskie miały obowiązek zagwarantowania, by osoby ubiegające się o określone stanowiska wiążące się z pracą z dziećmi musiały poddać się kontroli pod kątem karalności, oraz tak, aby uwzględnić ustanowienie jasnych przepisów lub wytycznych dla pracodawców dotyczących ich obowiązków w tym zakresie;
 - ułatwienie współpracy międzynarodowej poprzez zastosowanie instrumentów przewidzianych w art. 38 konwencji Rady Europy;
 - obowiązek zgłaszania przez osoby, które w pracy mają stały kontakt z dziećmi, przypadków, w których mają oni uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że doszło do wykorzystania;
 - poprawę rozpoznawania dzieci wykorzystywanych poprzez szkolenie personelu mającego z nimi regularny kontakt oraz szkolenie pracowników organów ścigania, którzy mogą mieć kontakt z wykorzystywanymi dziećmi;
 - zapewnienie jak największej ochrony dzieci w postępowaniu sądowym oraz w trakcie dochodzenia, aby uniknąć urazu psychicznego, poprzez ustalenie specjalnych zasad dotyczących sposobu gromadzenia dowodów z zeznań poszkodowanych dzieci;
 - zakazanie reklam nakłaniających do popełnienia czynów uznanych zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa;
 - odpowiedzialność karna za podżeganie do popełnienia, pomocnictwo w popełnieniu i usiłowanie popełnienia wszystkich czynów uznanych zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa oraz za usiłowanie ich popełnienia;
 - zachęcanie państw członkowskich do podejmowania wszelkich koniecznych działań w celu zapobiegania dyskryminacji dzieci, które padły ofiarą wykorzystywania, i ich piętnowaniu;
 - poszerzenie katalogu okoliczności obciążających przy wymiarze sankcji za czyny uznane zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa o okoliczności obciążające wymienione w art. 28 konwencji Rady Europy;
 - zakwalifikowanie wykorzystania przewagi sprawcy (w rodzinie, edukacji, stosunkach zawodowych itd.) jako okoliczności obciążającej;
- k) zachęcenie wszystkich państw członkowskich do utworzenia systemu powiadamiania o zaginionych dzieciach w celu poprawy współpracy na szczeblu europejskim;
- l) stworzenie wraz z państwami członkowskimi i Komisją programu działania mającego na celu zapewnienie odpowiedniej ochrony i odpowiedniego wsparcia dzieciom, które rozpoznano jako wykorzystywane seksualnie w materiałach pornograficznych;

*

* *

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, a także do przedstawienia go do wglądu Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim.